

Henstilling (Nr. 84) om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter.

Efter at være blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd og efter at være trådt sammen til sit 32. møde den 8. juni 1949, og

Efter at der er opnået enighed om vedtagelsen af visse forslag vedrørende arbejdsklausuler i offentlige kontrakter, der er opført som 6. punkt på mødets dagsorden, og

Efter at have besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der supplerer konventionen om arbejdsklausuler (offentlige kontrakter) af 1949, vedtager Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference idag den 29. juni 1949 følgende henstilling, der benævnes henstillingen om arbejdsklausuler (offentlige kontrakter) af 1949:

Konferencen henstiller, at alle medlemsstater, så hurtigt som de nationale forhold tillader det, skal gennemføre følgende bestemmelser og aflægge rapport til Det internationale Arbejdsbureau efter styrelsesrådets anmodning om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre dem:

1. I tilfælde, hvor private arbejdsgivere får statstilskud eller bevilling til at drive en offentlig virksomhed, skal driften være undergivet bestemmelser, der i det væsentlige svarer til de bestemmelser, der er optaget i arbejdsklausulerne i offentlige kontrakter.

2. Arbejdsklausuler i offentlige kontrakter bør enten direkte eller ved henvisning til egnede bestemmelser i love eller administrative forskrifter, kollektive overenskomster, voldgiftskendelser eller andre anerkendte ordninger foreskrive

(a) den normale lønsats og satsen for overarbejde (herunder særlige ydelser), der ydes de forskellige kategorier af arbejdere;

(b) den måde, hvorpå arbejdstiden skal reguleres, herunder eventuelt

(i) den arbejdstid pr. dag, uge eller andet nærmere angivet tidsrum, for hvilken der ydes normal løn;

(ii) den gennemsnitlige arbejdstid for personer, der arbejder i flerholdsdrift ved samme produktionsproces.

(iii) hvor arbejdstiden beregnes som et gennemsnit, det tidsrum, over hvilket dette gennemsnit beregnes, samt den normale maksimumsarbejdstid i en nærmere bestemt periode;

(c) bestemmelser om ferie og sygeorlov.

Lønbeskyttelse.

Drøftelserne af spørgsmålet om lønbeskyttelse fandt sted på grundlag af en rapport udarbejdet af Arbejdsbureauet. Rapporten indeholdt et udkast til en konvention. Til udkastet blev der under kommissionens forhandlinger stillet en række ændringsforslag, af hvilke de fleste blev forkastet, blandt andet et forslag gående ud på at udelade en bestemmelse i konventionen om, at den ikke skal gælde for personer med husligt arbejde. Under debatten i plenarforsamlingen om det af kommissionen godkendte konventionsudkast blev der fra et par lande rejst den indvending, at en konvention efter forslaget ville være ganske uigennemførlig inden for en nærmere fremtid. Udkastet blev dog vedtaget af konferencen. I forbindelse med konventionen blev der vedtaget en henstilling om lønbeskyttelse. Konventionen og henstillingen lyder således: